

- εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, εὐμετάπτωτος, εὐμετάστατος
 (244). = οὐδοβοπρελόჟνῆι. **Ϟκρόσῑτῑ**, η. θηλ. ταχύτης, γοργότης, ὀξύτης.
Ϟκορπία, ἰν. θηλ. σκορπίος.
Ϟκόρυῆ, αμ, οε. ἐπιθ. ταχύς, ταχινός, γοργός, ὀξύς, ὠκύς.
Ϟκορῖε. ἐπιρ. (συγκρτ.) τάχιον, θᾶσσον, θᾶττον, ταχύτερον.
Ϟκόρω. ἐπιρ. ταχέως, ταχύ, θᾶττον.
Ϟκότνῆι, αμ, οε. ἐπιθ. (συντεταμημ. -тенз, тна, тно) = **κκότκῑῆ** 2. σημασ.
Ϟκότκῑῆ, αμ, οε. ἐπιθ. (κτῆτ.) ὁ τοῦ κτήνους, τῶν κτηνῶν. 2) κτηνώδης, βωσκηματώδης. = τῶ προηγ.
Ϟκότз, ἄ. ἄρσ. (ἢ κλητ. **κκότε**). κτῆνος, ζῶον. 2) περιληπτ. βουκόλιον, ἀγέλη διαφόρων κτηνῶν.
Ϟкрижаль, η. θηλ. πλάξ.
Ϟкрываю, еши. ἄορ. **κκρύχз**. μ. **κκρύю**, еши. κρύπτω, ἀποκρύπτω, συγκρίπτω, συγκαλύπτω. = **κκρύю** = **οὐγтае-ваю**.
Ϟкрытіе, іа. οὐδ. = **κκροβένіе**.
- Ϟκρίτῑῆ**, αμ, οε. μετχ. παθ. χρ. ἄορ. = **κκροβένнῑῆ**.
Ϟκδῆλνῆκз, ἄ. ἄρσ. κεραμεύς, κεραμευτής, κεραμοποιός, κεραμουργός. (κοιν. τσουκαλαῶς. κεραμιδαῶς). 2) κεράμιον, ἀγγεῖον πήλινον.
Ϟκδῆλнῑῆ, αμ, οε. ἐπιθ. κεράμιος, κεράμεος-οῦς, κεράμιος, κεραμικός, κεράμινος. **з-соддз**. = **κκδῆλнῆκз** 2. σημασ.
Ϟκδнῑῆ, αμ, οε. ἐπιθ. ἐνδεής, ἄπορος, πτωχός. 2) = τῶ ἐπομ. καὶ = **ὠκδнῑῆ**.
Ϟκδостнῑῆ, αμ, οε. ἐπιθ. σπάνιος, σπανιστός. παρβλ. **ὠκднῑῆ** 2. σημασ.
Ϟκдость, η. θηλ. ἔλλειψις, σπάνις, ἐνδεια, ἀπορία, λιτότης. 2) ἀφορία. = **неплодіе**. **з-терплію**. = **ὠκддѣваю** 2. σημασ.
Ϟκдогта, ді. θηλ. = τῶ προηγ.
Ϟκдпліоца, пішкца. **κκδпῑχца**. καὶ πλέον οὐ φείδομαι (κοιν. ἀκριβεύομαι, φειδωλεύομαι), φειδωλός εἰμί. ἰδὲ **магосло-ваю** 2. σημασ.
Ϟκдпῑῆ, ἄμ, οε. ἐπιθ. φειδωλός, φείδων, κνιπός, σκνι-